

om, at Grundejeren i det omtalte Tilfælde er berettiget til at faa Vejsagen genoptaget paa sin Bekostning.

En tilsvarende Bestemmelse som i nærværende Paragraf omhandlet om, at de retlige Spørgsmaal altid behandles af Domstolene, findes i øvrigt i § 5, Stk. 2, i Vandløbsloven af 28. Maj 1880.

Til § 51.

Denne Paragraf er ligelydende med § 9 i Loven af 1865.

Til § 52.

Bestemmelsen svarer til § 10 i Loven af 1865, idet man dog har foreslaaet Betalingen for Udskrifter af vedkommende Forhandlingsprotokoller ændret, da man har fundet det rettest, at denne fremtidig fastsættes som for Udskrifter af Retsbøger, jfr. Lov Nr. 322 om Retsafgifter af 19. December 1932 § 22.

Til § 53.

I Lighed med den ved Lov af 1. April 1909 stedfundne Ændring af § 11 i Loven af 1865 bestemmes det i nærværende Paragraf, at samtlige Udgifter, der opstaar ved Anvendelsen af Reglerne i Kapitel III, hvilke Udgifter, som det vil fremgaa af det tidligere anførte, skal udredes af Grundejerne paa nærmere fastsat Maade, kan inddrives ved Udpantning med samme Fortrinsret, som tilkommer de paa faste Ejendomme hvilende kommunale Skatter.

Til § 54.

Om denne Paragraf skal henvises til Bemærkningerne til §§ 21, 22, 24, 27, 30, 37 og 42.

I Stk. 2 er der optaget en Bestemmelse om, at Bygningsreglementer og Bygningsvedtægter forinden disses Godkendelse skal tilstilles Ministeriet for offentlige Arbejder til Udtalelse i det Omfang, der i disse Reglementer og Vedtægter findes Bestemmelser angaaende Veje og Gader. Eksempelvis skal anføres, at Indenrigsministeren efter § 75 i Byggeloven for København af 29. Marts 1939 har Bemyndigelse til efter Indstilling af vedkommende Kommunalbestyrelse at stadfæste kommunale Vedtægter, hvorefter Bestemmelserne i Byggeloven, helt eller delvis, og med de Forandringer, som det paagældende Steds særegne kommunale og stedlige Forhold gør tilraadelige, gøres anvendelige i de paagældende Kommuner. Da adskillige af Byggelovens Bestemmelser i høj Grad kan gribe ind i de samme Forhold som de i § 19 nævnte Gade- og Vejvedtægter, jfr. navnlig Byggelovens Kap. 5 §§ 15—30,

der handler om Gadeanlæg som Betingelse for Bebyggelse, Gadefortegnelse, Anlæg af nye Gader, der skal udføres i Overensstemmelse med en af Magistraten godkendt Retningsplan, nye private Gaders Anlæg, Udvidelse af bestaaende Gader, Hjørneafskæringer, Anvisning af Gadelinier, Terrænhøjde og Overkørsler, Gaders Nedlæggelse o. s. v., og da Byggelovens Bestemmelser som nævnt kan udvides til andre Kommuner, maa det anses for naturligt, at Ministeriet for offentlige Arbejder faar Lejlighed til en Forhandling, forinden der godkendes Bygningsreglementer eller kommunale Vedtægter, indeholdende Regler i Lighed med Bestemmelserne i Byggeloven for København.

Til § 55.

De om Vejforhold gældende Lovregler, som nu foreslaas afløst af de i Forslagets Kapitel I—III optagne Bestemmelser, er spredt i en Række Love, Forordninger m. v., der nu foreslaas ophævet.

Vejloven af 21. Juni 1867 foreslaas helt ophævet.

De i Kapitel V om Vejpolitiet i Forordningen af 13. December 1793 indeholdte Bestemmelser, som ikke er ophævet ved tidligere Love, eller som ikke er optaget i nærværende Lov, samt Plakat af 24. Marts 1847 angaaende Licitations- og Taksationsforretninger med Hensyn til Vejarbejder paa Landeveje foreslaas ophævet som utidssvarende.

§§ 3 og 4 i Lov af 6. April 1850 om Afgang af Hartkorn for Grundstykker, som indtages til Landeveje, vil efter Forslaget bortfalde, da de indeholder Regler om Erstatningsfastsættelse og Afholdelse af Taksationsforretninger ved Jords Afgivelse til Landeveje, medens Lovens øvrige Bestemmelser efter Landbrugsministeriets Ønske skulde forblive i Kraft.

Med Hensyn til Ophævelsen af Lov Nr. 28 af 1. Februar 1930 om Sikring af Færdslen ved Vekrydsninger m. v. samt af § 4, Stk. 1 og 4, og § 33 i Færdselsloven af 14. April 1932 henvises til det tidligere anførte.

Som en Konsekvens af nærværende Lovs § 19 om Ministeriet for offentlige Arbejders Beføjelse til at udfærdige Gade- og Vejvedtægter for Købstæderne, Frederiksberg og Landkommuner med bymæssig Bebyggelse har man foreslaaet Lov Nr. 90 af 23. Marts 1932 om Anlæg, Overtagelse og Vedligeholdelse af Gader og Veje i Landkommuner med bymæssig Bebyggelse og § 23, Stk. 1 og 3, i Købstadkommunalloven ophævet. Derimod har man ikke foreslaaet sidstnævnte Paragrafs Stk. 2 ophævet, saa-